

Sygn. akt I C 1839/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marzena Studzińska

Protokolant: Paulina Szkutnik

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2016 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko W. S.

o zapłatę 1 192,71 zł

I. zasądza od pozwanego W. S. na rzecz strony powodowej (...) z siedzibą w W. kwotę 1 192,71 zł (jeden tysiąc sto dziewięćdziesiąt dwa złote 71/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16 lipca 2014 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 227 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

sygn. akt I C 1839/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego W. S. kwoty 1 192,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16 lipca 2014 roku oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwu podała, że pozwanego oraz (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. łączyła umowa pożyczki z 16 kwietnia 2012 roku, na podstawie której Bank oddał do dyspozycji pozwanego środki pieniężne w ustalonej umową wysokości, natomiast pozwany zobowiązał się do zwrotu udzielonej mu kwoty pieniężnej wraz z odsetkami w ustalonych terminach spłaty. Wskazała także, iż pozwany nie regulował terminowo swoich zobowiązań i w związku z tym (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wypowiedział pozwanemu powyższą umowę i w związku z tym roszczenie stało się wymagalne. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa powołała się również na umowę cesji wierzytelności z dnia 24 marca 2014 roku, na podstawie której wierzyciel pierwotny ((...) Bank (...) S.A.) dokonał przelewu wierzytelności na jej rzecz, zgodnie z art. 509 kc. Wskazała, że zawiadomiła pozwanego o przelewie wierzytelności i wezwała go do zapłaty zaległości (obejmującej należność główną – 664,06 zł, koszty – 305,57 zł, odsetki karne – 197,06 zł), jednakże pozwany nie uregulował zadłużenia w wyznaczonym terminie.

Postanowieniem z 23 lipca 2014 roku wydanym w sprawie sygn. akt VI N-ce 1005304/14 Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kłodzku.

Pozwany W. S. nie złożył odpowiedzi na pozew, nie wniósł o przeprowadzenie rozprawy w swej nieobecności, ani nie składał wyjaśnień ustnie lub pisemnie.

Postanowieniem z dnia 24 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy w Kłodzku zawiesił postępowanie w sprawie – na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 kpc.

Pismem z dnia 18 stycznia 2016 roku strona powodowa wniosła o podjęcie zawieszzonego postępowania, a ponadto wskazała aktualny adres zamieszkania pozwanego.

Postanowieniem z dnia 10 marca 2016 roku roku Sąd Rejonowy w Kłodzku podjął postępowanie w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 kwietnia 2012 roku pozwany W. S. zawarł z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. umowę pożyczki. Zgodnie z § 1 powyższej umowy Bank udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 1362,42 zł na okres kredytowania wynoszący siedem miesięcy, szczególnie określony w planie spłaty. Pozwany zobowiązał się dokonywać w okresie objętym umową, spłaty pożyczki wraz z odsetkami w terminie siedmiu miesięcy od daty jej podpisania w równych miesięcznych ratach kapitałowo – odsetkowych, płatnych 1 dnia każdego miesiąca, w wysokości określonej w planie spłaty (§ 7 ust. 1 umowy).

Stosownie do § 9 umowy w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat pożyczki zgodnie z postanowieniami § 7 ust. 1, Bank będzie pobierał od niespłaconej w terminie pożyczki podwyższone odsetki naliczone wg zmiennej stopy procentowej obowiązującej w Banku dla kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych, po terminie wypowiedzenia, w stan natychmiastowej wymagalności.

Nadto Bank pobiera opłaty za czynności wobec pożyczkodawcy, w celu poinformowania go o niespłaceniu w terminie raty pożyczki, powstaniu zadłużenia przeterminowanego oraz skłonienia do niezwłocznej spłaty tego zadłużenia – w tym 10 zł za telefon interwencyjny w sprawie opóźnienia w spłacie, 85 zł za wizytę interwencyjną (§ 10 ust. 1 i 6 umowy).

/ **dowód:** umowa pożyczki z 16 kwietnia 2012 roku,, k. 35 – 36, harmonogram spłat kredytu, k. 37/

Pismem z 26 listopada 2012 roku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W., w związku z nieuregulowaniem zaległości wynikających z powyższej umowy, na podstawie postanowień powyższej umowy wypowiedział pozwanemu warunki przedmiotowej umowy, a nadto postawił całą należność (w tym kapitał w kwocie 664,06 zł) w stan natychmiastowej wymagalności.

/**dowód:** pisma (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. z 26 listopada 2012 roku i 25 kwietnia 2014 roku, k. 31, k. 37v/

W dniu 24 marca 2014 roku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. na podstawie umowy przelewu wierzytelności przeniósł na stronę powodową wierzytelność przysługującą mu wobec pozwanego z tytułu umowy pożyczki z 16 kwietnia 2012 roku, która wynosiła 1192,71 zł.

/**dowód:** umowa przelewu wierzytelności z 24 marca 2014 roku z załącznikami i aneksem, k.38-55/

Sąd zważył, co następuje:

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd uznał, iż powództwo zasługuje na uwzględnienie

Bezspornym jest, że (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. i pozwany zawarli w dniu 16 kwietnia 2012 roku umowę pożyczki, na podstawie, której pozwany otrzymał kwotę w kwocie 1362,42 zł z obowiązkiem jej spłaty w terminie siedmiu miesięcy.

Zdaniem Sądu, strona powodowa udowodniła żądanie pozwu, bowiem z przedłożonych dokumentów, w tym umowy pożyczki, pism banku, jednoznacznie wynika, że wierzyciel pierwotny, zawarł z pozwanym powyższą umowę pożyczki. W oparciu o powyższe dokumenty, Sąd ustalił wysokość niespłaconego zobowiązania, tj. kwotę 1192,71 zł.

Zgodnie z przepisem art. 509 § 1 kc, wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew) chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 kc).

W okolicznościach niniejszej sprawy przeniesienie wierzytelności nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, brak przesłanek wykluczających możliwość cesji wierzytelności, zaś w wyniku przelewu z dnia 24 marca 2014 roku – w rozumieniu art. 509 kc – przeszły na nabywcę, tj. stronę powodową wszystkie uprawnienia przysługujące dotychczasowemu wierzycielowi (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.. Strona powodowa wykazała również, iż przedmiotem wyżej opisanej umowy przelewu wierzytelności była wierzytelność przysługująca od pozwanego. Tym samym zdaniem Sądu strona powodowa, zgodnie z przepisem art. 6 kc, udowodniła roszczenie, przy czym pozwana tego faktu nie kwestionowała.

W tym stanie rzeczy uwzględniono roszczenie strony powodowej w całości z odsetkami ustawowymi od dnia 16 lipca 2014 roku - w oparciu o przepis art. 455 k.c. w zw. z art. 481 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 § 1 i 3 kpc, art. 99 kpc w związku z § 2 ust. 1 i 2 § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, zasądzając od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 227 zł (w tym kwotę 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego przez pełnomocnika będącego adwokatem, kwotę 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa i kwotę 30 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu).